

Tro og tvil og sånn...

Bibeltekst:

SALME 13:

1 Til korlederen. En salme av David.

2 Hvor lenge, Herre?

Vil du glemme meg for alltid?

Hvor lenge vil du skjule ansiktet for meg?

3 Hvor lenge skal jeg ha uro i sjelen og sorg i hjertet hele dagen?

Hvor lenge skal fienden ha makt over meg?

4 Se meg! Svar meg, Herre, min Gud!

Gi mine øyne lys

så jeg ikke sovner inn i døden,

5 så min fiende ikke kan si:

«Jeg har vunnet over ham»,

og mine motstandere ikke jubler når jeg vakler.

6 Men jeg setter min lit til din miskunn, mitt hjerte skal juble over din frelse.

Jeg vil synge for Herren,

for han har gjort godt mot meg.

bibel.no

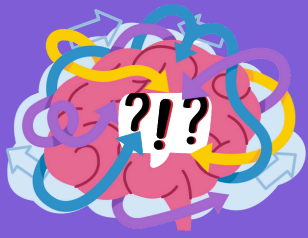

Introduksjon:

David dikter denne salmen i en situasjon hvor han virkelig føler seg presset og alene. Han spør åpent og ærlig Gud om hvorfor ting er som de er, og hvorfor David føler det han føler. Han er kanskje et godt eksempel til oss alle om å våge å spørre noen av disse store spørsmålene “høyt” til Gud...

Ice Breaker:

Kommer du på en sang som på en eller annen måte uttrykket akkurat det du trengte, følte eller kjente?

Tro og tvil og sånn...

Opp

Les Bibelteksten sammen. Gjerne flere stykker, flere ganger.

1. David spør Gud:

“Vil du glemme meg for alltid? Hvor lenge vil du skjule ansiktet for meg?”

Føles dette kjent ut? Lurer du av og til hvorfor Gud virker fjern, skjult, eller at det virker som om han har glemt deg?

2. David spør også Gud:

«Hvor lenge skal jeg ha uro i sjelen og sorg i hjertet hele dagen?»

Kjenner du på dette av og til? Hvor passer Gud inn i dette?

3. David sier til Gud: *«Se meg! Svar meg, Herre, min Gud!»* Føles det av og til som om bønnene treffer taket og så bare spretter ned igjen? Kan vi gjøre noe med det? I så fall, hva?

4. Salmen slutter i vers 6 med: *“Men jeg setter min lit til din miskunn, mitt hjerte skal juble over din frelse. Jeg vil synge for Herren, for han har gjort godt mot meg.”* Hva tror dere skjer med David? Hva gjør at han kan juble og synge?

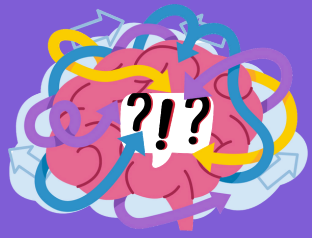
Inn

David Spør noen virkelig store, personlige spørsmål av Gud. Han er dønn ærlig om hvordan han har det. Han velger til og med å skrive dem ned, så alle kan lese dem.

1. Tør vi spørre tilsvarende spørsmål høyt?

2. Tør vi dele noen av dem nå?

3. Hvordan kan vi hjelpe og støtte hverandre når vi har liknende spørsmål?

Tro og tvil og sånn...

Ut

1. Hvordan ville det se ut å leve mer “åpent” med tvil og spørsmål på jobb, med familien, osv.?
2. Ville det forandre inntrykket folk har av det å være kristen?

Bønn

Be fritt og/eller Vår Far

Velsign oss Gud Fader,
Velsign oss Guds Sønn,
Velsign oss Gud, du Hellige Ånd
Og la oss være til velsignelse for andre.